

Робин Худ епохе глобализације

Богати клијенти швајцарских банака не спавају мирно. У руке оснивача скандалозног сајта Викиликс доспео је компромитирајући материјал о милионерима и милијардерима из читавог света, који преусмеравају своје капитале преко офшор рачуна и скривају се од пореза у домовини. Чија конкретно имена раскринкава списак, не зна се за сада. Џулијан Асанж обећава да ће их објавити за неколико недеља, када се убеди у веродостојност информације.

Податке за 2 хиљаде људи, међу којима је најмање 40 познатих политичара, Асанжу је дао Рудолф Елмер, бивши сарадник филијале швајцарске банке Џулиус баер која се налази на Кајманским острвима. То није прва његова сарадња са Викиликсом. Управо његове информације о офшор новцу канцелара Немачке Ангеле Меркел и низа других политичара и бизнисмена, предате Викиликсу 2008. године, направиле су рекламу у то време мало познатом сајту. Истина, подаци о Меркел се нису потврдили, и документе са сајта су брзо склонили. Али то је било довољно да интернет-ресурс стекне широку популарност, а Елмер да се нађе под прењом хапшења. Банка Џулиус Баер га је предала суду у Швајцарској због крађе поверљивих инфорамција и разглашавање банкарске тајне.

Случај још није завршен. Узимајући у обзир нову предају тајних информација медијима, највероватније Елмер неће моћи да избегне затворску казну. Иначе, Елмер сам себе он не сматра кривим и изјављује да појам банкарска тајна не треба да прикрива лопове и преваранте.

Ма колико то било парадокласно, исто тако тумаче дати термин и главни противници Викиликса – САД и европске земље. Вашингтон је 2009. године принудио велику швајцарску банку УБС да објави податке о рачунима 250 америчких клијената, које су органи реда САД сумњичили за избегавање пореза коришћењем рачуна у офшор зонама. То је био велики ударац по швајцарској репутацији, пошто се ова земља сматра тихом луком за велике паре. Од тада вера у непоколебивост банкарске тајне се пољуљала, каже директор Одељења за аналитичке информације агенције РБК Александар Јаковљев.

„Што се тиче банкарске тајне, ова ствар у последње време врло је растегљива. Није тајна да су америчке власти тражиле од швајцарских банака да разоткрију одређене порције информација о клијентима. Исте захтеве су подносиле и европске монетарне власти. Зато не могу да кажем да су швајцарске банке таква црна кутија у којој се чувају информације које нико не зна.“

Међутим неке европске земље већ са нестрпљењем очекују када ће Викиликс објавити добијене информације. Пре годину дана Немачка је купила код анонимног бившег сарадника једне од швајцарских банака за 2,5 милиона евра диск са подацима о хиљадама Немаца, који су чували новац у Швајцарским банакама, али нису плаћали на њих порез. Пошто су власти земље изјавиле да је информација на диску тачна и да ће ускоро против пореских преступника бити поднете тужбе, у пореским службама земље су почели да се стварају редови. Не желећи да доспеју иза решетака, преко 26 хиљада Немаца добровољно се предало пореским инспекторима, плативши и порез и казну због његовог кашњења. На крају, пише Комерсант, немачка благајна се попунила за скоро 2 милијарде евра.

Податке о новим неплатишама Немачка и други читаоци Викиликса ће добити сасвим бесплатно. Питање је како ће их искористити одговарајући органи.

(Глас Русије)